

Paciorkiewicz Maurycy Michał, ur. 26 IX 1876 r. w Niepruszewie k. Poznania, zm. 25 III 1927 r. w Lublinie, mgr, wykładowca KUL, historyk literatury.

Od 1894 r. studiował teologię, a w l. 1895-99 filologię polską, romańską i germańską na UJ. W l. 1899-1900 kontynuował studia we Fryburgu Szwajcarskim. Następnie podjął pracę nauczyciela gimnazjalnego we Lwowie, a w l. 1902-19 uczył w szkole realnej w Tarnowie. W l. 1908-09 słuchał wykładów na Sorbonie i w Collège de France. W 1919 r. objął Katedrę Filologii Romańskiej na KUL, a w 1920 otrzymał nominację na profesora nadzwyczajnego. W tym czasie pełnił też funkcję dyrektora prywatnego gimnazjum żeńskiego A. Radzikowskiej w Lublinie.

Opublikował *Bossuet i Fénelon. Studium* (Warszawa 1908), rozprawę *Skarga i Bossuet* (Tarnów 1913), a także szkice *Bossuet o św. Franciszku z Asyżu* (AK 8(1926), s. 249-258) oraz *Poezja w życiu św. Franciszka z Asyżu* (PP 173-174(1927), s. 3-19), zaprzeczające legendzie zestawiającej obu kaznodziejów (wskazał ich odmienność z wyraźną przewagą Francuza). Opracował także antologię *Wybór listów francuskich XVII i XVIII wieku* (Kraków 1923) oraz *Wybór pism kaznodziejskich J.B. Bossueta* (Poznań 1931). Uprawiał też publicystykę religijną (*Kościół i odrodzenie*, „Miesięcznik Kościelny (Unitas)” 6(1911), s. 128-153, 284-297, 349-356, 442-449; *Rozważania na czasie*, „Sodalis Marianus” 16(1917), s. 74-85; *Święty Franciszek Salezy*, PP 155-156(1922), s. 305-319), literacką (*O Sienkiewiczu kilka uwag*, „Gazeta Kościelna” 24(1917) 233-235, 244-246, 257-258; *Dante Alighieri. W 600 letnią rocznicę zgonu*, PP 151-152(1921), s. 19-42, 126-145) i dotyczącą języka (*Namiętność językowa*, „Przegląd Współczesny” 4(1923), s. 137-151).

Antoni Bednarek